

Quod si nihil existimat, sed similiter arbitrat, & non arbitratur, quidnam differat à plantis? Vnde & maximè manifestum est, quod nemo, nec ceterorum, nec eorum, qui hanc orationem dicunt, ita affectus est. Cur enim Megara vadit, & non quiescit ire putans? nec mox à diluculo ad puteum, aut ad præcipitium aliquod pergite? Sed videtur veritus, tanquam non similiter non bonum, & bonum esse putans cadere in illa. Paret itaque quod hoc quidem melius esse putat, illud verò minime. Si autem hoc necesse est, ut & hoc quidem hominem, illud verò non hominem, & hoc quidem dulce, illud verò non dulce putet. Non enim æqualiter omnia querit, & putat, cum melius esse bibere aquam, aut hominem visitare arbitretur, deinde querat ea: attamen oportebat, si similiter eadem essent homo, & nō homo. Sed (ut dictum est) nemo est, qui non videatur aliqua veritus, aliqua non. Quare videtur, quod omnes arbitrantur simpliciter se habere, etsi non circa omnia, saltem circa melius, & deterius. Quod si non scientes, sed opinantes, multo magis curandum esset de veritate, sicuti & infirmo existenti, quam sano, de sanitate. Opinans nanque ad scientem, non sanè ad veritatem dispositus est. Item, etsi quàm maximè omnia ita, & non ita se habeant, attamen ipsum magis & minus inest entium naturæ. Non enim similiter paria esse duo ad tria dicimus. Nec eodem modo mentitus est, qui quatuor esse putet quinque, aut qui mille. Si itaque non similiter, patet quod alter mihius. Quare magis verum dicit. Si igitur quod magis est, propinquius est, profecto erit aliquid verum, cui propinquius est, quod magis verum est. Quod si non est, at iam saltem aliquid est certius, & verius. Et ita ab illa intemperata oratione remoti erimus, quæ prohibet quicquam mente determinare.

CAPVT V.

EX eadem verò opinione, Protagoræ quoque oratio est. Et similiter est necesse, ipsas ambas, aut esse, aut non esse. Si enim omnia, de quibus opinantur, quæque apparent, vera sint, necesse est omnia simul vera & falsa esse. Siquidem multi contraria inuicem opinantur. ac eos, qui non opinantur eadem, quæ ipsi, mentiri putant. Quare necesse est idem esse, & non esse. Quod si est, necesse est omnia, de quibus opinentur, ve-

A εἰ δὲ μηδὲν ὑπολαμβάνει, ἀλλ' ὁμοίως οἶε, καὶ ἐκ οὐρα, πῶς διαφερόντως ἔχει τῆς πεφυκότων; ὅθεν καὶ μάλιστα φανερόν ἐστιν, ὅτι οὐδεὶς οὕτω διακρίνεται, οὐτὲ τῆς ἄλλων, εἴτε τῶν λερόντων τὸν λόγον τῆτον. διὰ τὴν γὰρ βασιζέσθαι Μεγάρων, ἀλλ' οὐχ ὑπερχάζεσθαι οὐδὲν βασιζέσθαι οὐδ' ἄλλως ἔωθεν πορεύεται εἰς φρέαρ ἢ εἰς φάραγγα, εἰάν τις, ἀλλὰ φαίνεται ἀλαβούμβρος, ὡς οὐχ ὁμοίως οὐδὲν μὴ ἀγαθὸν εἶναι τὸ ἐμπροσθεν καὶ ἀγαθόν; δηλον ἄρα, ὅτι τὸ μὴ βέλπον ὑπολαμβάνει, τὸ δ' οὐ βέλπον. εἰ δὲ τῶτο, καὶ τὸ μὴ ἀνθρώποι, τὸ δ' ἐκ ἀνθρώπων, καὶ τὸ μὴ γλυκῦν, τὸ δ' οὐ γλυκῦν ἀνάγκη ὑπολαμβάνειν. οὐ γὰρ ἐξ ἴσου ἅπαντα ζητεῖ καὶ ὑπολαμβάνει, ὅταν οἷα τῆ βέλπον εἶναι τὸ πρὶν ὕδωρ καὶ ἰδεῖν ἀνθρώπων, εἴτα ζητεῖ αὐτά. καὶ τοῖς ἔδει γὰρ, εἰ ταῦτον μὲν ὁμοίως καὶ ἀνθρώπος, καὶ ἐκ ἀνθρώπος, ἀλλ' ὅπως ἐλέχθη, οὐδεὶς ὅς ἐ φάνοται τὰ μὴ ἀλαβούμβρος, τὰ δ' οὐ. ὡς ὡς ἴσμε πάντες ὑπολαμβάνουσιν ἔχειν ἄλλως, εἰ μὴ πρὸς ἅπαντα, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀμεινον καὶ χεῖρον. εἰ δὲ μὴ ὅτι στέμνον, ἀλλὰ διεξάζοντες πολλὸν μᾶλλον ὅτι μελιτερον ἂν εἴη τῆς ἀληθείας, ὡς πρὶν καὶ νοσῶδες ὄντι ἢ ὑγρεῖνός τῆς ὑγρείας. καὶ γὰρ ὁ διεξάζων πρὸς ὅτι στέμνον, ἔχει ὑγρεῖνός διακρίνεται πρὸς τὴν ἀληθειαν. εἴτε εἰ ὅτι μάλιστα πάντα οὕτως ἔχει, καὶ ἔχει οὕτως, ἀλλὰ τὸ γὰρ μᾶλλον καὶ ἢ πρὶν ἐν ὅτι ἐν τῆ φύσει τῆς ὄντων. οὐ γὰρ ἂν ὁμοίως φησὶ μὲν εἶναι τὰ δύο ἄρτια καὶ τὰ πρῶτα ἢ ὁμοίως διέφευγαι ὅτι τέτταρα πάντε οὐδὲν, καὶ ὁ χεῖρα εἰ οὐ μὴ ὁμοίως, δηλον ὅτι ἄτερος ἢ πρὶν ὡς μᾶλλον ἀληθεύει. εἰ οὐ μὲν τὸ μᾶλλον ἐγγύτερον, εἴη γὰρ ἂν πᾶσι ἀληθές, οὐ ἐγγύτερον τὸ μᾶλλον ἀληθές, καὶ εἰ μὴ εἶναι, ἀλλ' ἦδη γὰρ πρὸς βεβαϊότερον καὶ ἀληθεϊότερον, καὶ τὸ λόγου ἀπικλαγμῶς ἂν εἴη μὲν πρὸς ἀκράτου καὶ καλύοντός πῆθι διακρίνεται ὁρῶσαι.

Κεφάλαιον ε.

ΕΣΤΙ δ' ἄπο τῆς αὐτῆς δόξης καὶ ὁ Προταγόρου λόγος, καὶ ἀνάγκη ὁμοίως ἀμφοῦ ἀυτῶν, ἢ εἶναι, ἢ μὴ εἶναι. εἴτε γὰρ τὰ δοκῶντα πάντα εἶναι ἀληθῆ, καὶ τὰ φανόμενα, ἀνάγκη πάντα ἀμφοῦ ἀληθῆ καὶ ψευδῆ εἶναι. πολλοὶ γὰρ ταῦτα ὑπολαμβάνουσιν ἀληθῆ, καὶ ὅσα μὴ ταῦτα διεξάζοντες ἑαυτοῖς, καὶ μὴ εἶναι καὶ εἶναι πρὸς τὴν ἀληθειαν τὰ δοκῶντα, καὶ μὴ εἶναι καὶ εἶναι πρὸς τὴν ἀληθειαν τὰ δοκῶντα, εἴτε πρὸς τὴν ἀληθειαν

διηλελυθῆναι ἰομίζουσιν, ὡς ἀνάγκη τὸ αὐτὸ εἶναι τε